

NAŠ GLAS

DELAMARIS IZOLA

INTERNA IZDAJA

LETO XVIII

IZOLA, SEPTEMBER 1976

ŠT. 5

Ribiški praznik

V soboto in nedeljo 11. in 12. septembra 1976 je Izola praznovala tradicionalni ribiški praznik. Lep sončni dan je že zgodaj dopoldne privabil v pristanišče množico ljudi. Se posebno praznično obeležje so tega dne prispevale naše slavnostno okrašene ribiške ladje in pet vojaških ladij, privezanih ob glavnem izolškem pomolu. Ob deseti uri so sirene vojaških ladij najavile začetek ribiškega praznika. Ob zvokih izolske godbe na pihala pa je zaplula v pristanišče ribiška flota. Pred hotelom »Marina« je imel centralni delavski svet slavnostno sejo, na kateri so poleg delegatov in slavlencev sodelovali tudi številni predstavniki družbenopolitičnega in gospodarskega življenja.

Po uvodnih besedah predsednice centralnega delavskega sveta Eve JAVORSEK, je imel glavni direktor podjetja ing. Bogdan GOLOB slavnostni govor. V svojem govoru je poudaril, da tudi letošnje veliko število slavlencev pove, da so pred dvajsetimi leti ti delavci zasedli delovna mesta, ko je bilo Slovensko Primorje dokončno priključeno matični domovini. V tem času so bili pripravljene živeti z delovno organizacijo in z njo delili slabo in dobro, marsikdo pa je v njej pustil delček samega sebe — tudi zdravja. V tem letu praznuje naša delovna organizacija tudi 25-letnico delavskega upravljanja. To je pot, ki se ne more več porušiti. To so temelji, ki zagotavljajo, da se je delovni človek

Našim slavlencem pripenja nageljčke Danila Hrvatin

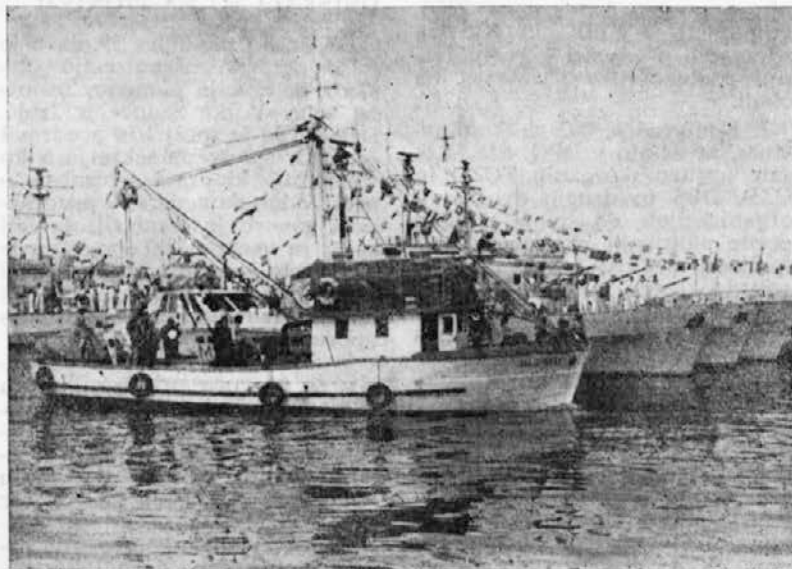
osvobodil predsodkov in bremen in postal nosilec vsega družbeno-ekonomskega razvoja in gospodar samega sebe, kar nam tudi zagotavlja novi zakon o združenem delu, je zaključil glavni direktor.

Po slavnostnem govoru sta predsednica centralnega delavskega sveta Eva JAVORSEK in glavni direktor ing. Bogdan GO-

Prvo mesto v ulovu rib v lanskem letu tj. 308.456 kg in za najuspešnejši ulov rib do konca avgusta 1976 t. j. 188.878 kg si je prislužila motorna ladja »Primorka«, ki ji poveljuje Marko ANTOLOVIČ. Druga najboljša v lanskem letu je bila posadka ladje »Knežak«, ki je ulovila 307.267 kg, pod vodstvom poveljnika Jožeta HAMERSKA in tret-

Sejo je otvorila predsednica Eva JAVORSEK

Ladje v pristaniščih so bile slavnostno okrašene

Posadka M/I »Primorka«, ki je odnesla dve priznanji

LOB podelila priznanja in simbolične nagrade 77 delavcem, ki so dvajset let neprekinjeno zaposleni v delovni organizaciji.

Tako kot pri izročitvi priznanj, so navzoči s ploskanjem pozdravili razglasitev posadk treh ribiških ladij, ki so lani ulovile največ rib in posadko ribiške ladje, ki je ulovila največ rib do konca meseca v avgustu v tem letu.

je meseto je za lani ulovljenih 265.413 kg prejela posadka ladje »Sulec« pod vodstvom poveljnika Narčiža KALČICA.

Po končani slavnostni seji se je praznovanje nadaljevalo vzdolž obale ob bogato založenih stojnicah, ki so poleg rib ponujale bogato izbiro jedi na žaru in dobro kapljico. Praznovanje se je nadaljevalo pozno v noč, kjer se je ob zvokih ansamblov zavrtelo staro in mlado z željo, da bi bil naslednji ribiški praznik prav tako lep in vesel.

Jože Cilenšek novi sekretar ZK Izola

Na 7. seji občinske konference ZKS je bil za novega sekretarja izvoljen Jože Cilenšek.

Sprejeti so bili sklepi, katere objavljamo v celoti.

SKLEPI SPREJETI NA 7. SEJI OBČINSKE KONFERENCE

1. Med 6. in 7. sejo občinske konference so organizacije in organi ter posamezni člani Zveze komunistov opravili vidno delo v uveljavljanju avantgardne vloge ZKS v občini, vendar komunisti z doseženimi rezultati še vedno ne moremo in ne smemo biti zadovoljni. Doseči moramo še več konkretnih premikov z še bolj doslednim, načrtnim in učinkovitim delom.

2. Konferenca sicer upošteva vse objektivne okoliščine glede predolgega presledka med 6. in 7. sejo občinske konference, toda v bodoče se je treba držati statutarnega sklepa, ne samo v tem, da morajo biti seje najmanj dvakrat letno, temveč ne sme preteči več kot eno leto med eno in drugo sejo.

3. Glede na sprejeta stališča v oceni političnih razmer, da je izolsko gospodarstvo v težkem

položaju, konferenca sprejema naslednje sklepe:

a) Od vodilnih delavcev — (poslovnih in strokovnih) komunistov in ostalih delavcev, zahtevamo še več angažiranja v poslovni politiki, organizaciji dela in na drugih področjih za katera so usposobljeni in odgovorni.

Brez jasnih poslovnih smotrov se ne morejo bistveno bolj učinkovito organizirati niti družbeno politične organizacije in samoupravni organi. Tudi ostali delavci niso dovolj motivirani za produktivno in kvalitetno proizvodno delo.

b) V zvezi z letošnjimi gospodarskimi rezultati obvezujemo vse najodgovornejše kadre v občinskih organih, OZD, TOZD in samoupravnih skupnostih, da najkasneje do konca avgusta pristopijo k intenziviranju ukrepov na vseh področjih, da bi sedanje gospodarske rezultate izboljšali (še posebej to velja za Mehano-tehniko). Ne smejo se ponoviti pomanjkljivosti iz lanskega leta, ko je bilo prizadevanje za stabilizacijo premalo prisotno med delovnimi ljudmi. Brez večjega angažiranja vseh delavcev, ustreznih uspehov ne moremo

pričakovati. Vse to velja še posebej poudariti, ker je v letošnjem letu tržna situacija mnogo bolj ugodna.

c) Neposredno odgovornost nalagamo komunistom v poslovnih strukturah, samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah. O izpolnjevanju nalog iz teh točk in ostalih, ki jih bo opredelil komite občinske konference v svojem programu in Izvršni svet Skupščine občine kot najodgovornejši politično izvršilni organ na gospodarskem področju, naj za sejo občinske konference pripravi najkasneje do konca septembra ustrezno poročilo.

4. V zvezi z zelo kritično gospodarsko situacijo v Mehano-tehniko obvezujemo komuniste v poslovnih, samoupravnih in političnih organizacijah TOZD v Mehano-tehniko, da najkasneje do konca septembra ocenijo koliko so uspeli v premikih glede sanacije delovne organizacije, koliko so realizirali in kaj še bodo storili v zvezi s posebno družbeno akcijo IK PCK ZKS in obalnih (občinskih) odgovornih dejavnikov.

5. Glede na zelo perečo kadrovsko problematiko, konferenca poziva odgovorne kadre v delovnih mestih v poslovnih, samoupravnih in političnih organih, še posebej pa k upravnih in političnih organih oziroma organizacijah, da najkasneje do oktobra izdelajo vse potrebne kadrovske dokumente, ki jih zahteva obalni družbeni dogovor o kadrovski politiki.

Najkasneje do konca septembra bra naj sprejmejo ukrepe za izpolnitev vodilnih in vodstvenih delovnih mest.

Kot posebno obveznost poudarjamo potrebo po usposabljanju najodgovornejših kadrov v OZD in TOZD, za sodobne metode vodenja.

6. Komite, organi komiteja in komunisti v drugih DPO in SO Izola, morajo najkasneje do konca novembra oceniti stanje na področju delovnih razmer in socialnega stanja delavcev in občanov, v sodelovanju s SIS za socialno varstvo in socialno skrbstvo občine Izola.

Takoj je potrebno v sodelovanju z obalno konferenco ZKS, komunisti v SZDL in SIS za zdravstvo pristopiti k razreševanju problematike zdravstva na obali.

7. Konferenca nalaga komunistom, ki delajo v DPO, SIS, KS, samoupravnih organih TOZD in OZD, DPS in drugih družbenih organizacijah, da se na podlagi ocene političnih razmer in ugotovljenih slabosti, zavzamejo za odpravo le-teh in za večjo učinkovitost dela in večjega angažiranja ljudi na vseh področjih s ciljem zboljšanja družbenopolitičnega in gospodarskega položaja v naši občini.

8. Konferenca obvezuje komuniste v vodstvih DPO, da ocenijo vlogo in angažiranje komunistov v organizacijah. Ob tem naj posvetijo posebno pozornost tistim komunistom in nekdanjim članom ZK, ki so se v zadnjem obdobju pasivizirali ali pa izstopili iz organizacije ZK.

9. Kljub temu, da je število sprejetih članov ZK v občinski organizaciji zadovoljivo, konferenca poziva OO ZK in komuniste, ki delajo v DPO, da še bolj intenzivno delajo na sprejemu novih članov.

OO ZK pa k nadaljnem še bolj intenzivnemu delu z mladimi člani ZK.

10. Konferenca obvezuje komite in komisijo za idejno politično usposabljanje, komuniste v kadrovske socialnih službah in na delavski univerzi Izola ter druge najodgovornejše kadre v občinski organizaciji ZK, da idejno političnemu izobraževanju članstva posvetijo večjo pozornost.

11. Konferenca obvezuje vse komuniste v občinski organizaciji, da se še bolj vključijo v delo KS in v vse organe, ki so za boljšo krajevno samoupravo organizirani.

12. Komunisti smo v naslednjem obdobju dolžni še posebno skrb na področju obrambnih priprav in družbene samozaščite ter usposabljanje čimveč delovnih ljudi in občanov za te naloge.

13. MLADINI V OBČINI Izola je treba zagotoviti ustrezen prostor za njene aktivnosti, ki jih ne more organizirati, ker nima nobenih prostorov.

14. Konferenca ustanavlja novo OO ZK v KS Jagodje in aktiv ZK v italijanskih šolah, ki se takoj preformira v OO ZK, ko člani tega aktiva s pospešenim delom za sprejem novih članov dosežejo statutarno določeno število članov.

15. Konferenca nalaga komunistom v sindikatih, da čimprej pristopijo k obravnavi Osnutka zakona o združenem delu, kjer tega še niso storili.

16. Konferenca zadolžuje vse komuniste v DPO, samoupravnih organih TOZD, OZD, skupščinskih organih in IS SO Izola, da v bodoče svoje programirano delo med seboj vsklajujejo in istočasno pristopijo k razreševanju nastalih problemov.

17. OO ZK morajo ugotoviti aktivnost vključevanja svojih članov v delo drugih družbenopolitičnih organizacij.

OBISKALI SO NA PIONIRJI...

Ob dnevu pionirjev 29. 9. 76 je našo delovno organizacijo obiskala delegacija pionirjev osnovne šole »Vojko Šmuc« iz Izole. Delegacijo je sprejel in pozdravil direktor splošnega sektorja Niko VAREŽIČ, ki jim je opisal našo proizvodno dejavnost. V pozdravnem govoru je poudaril, da želi njim in vsem učencem osnovne šole obilo uspehov, z željo, da bi pri nadaljnem šolanju pridobili čimveč znanja, ki naj ga koristno uporabijo v življenju.

Predstavniki pionirske delegacije so na vprašanja o njihovem življenju v šoli, o uspehih, podaljšanjem bivanju, pomoči sošolcem pri individualnem izpolnjevanju, o delu oddelčnih konferenc in šolskih zborov ter še o celi vrsti vprašanj sproščeno odgovorjali, tako, da smo dobili celotno sliko o življenju naših otrok — učencev osnovne šole »Vojke ŠMUC«. Zvezda Rudl

Novi uredniški odbor, na levi strani Mitja DOLHER — predsednik UO

Zenski del uredniškega odbora Albina Prodan, Jadranka Basaneže

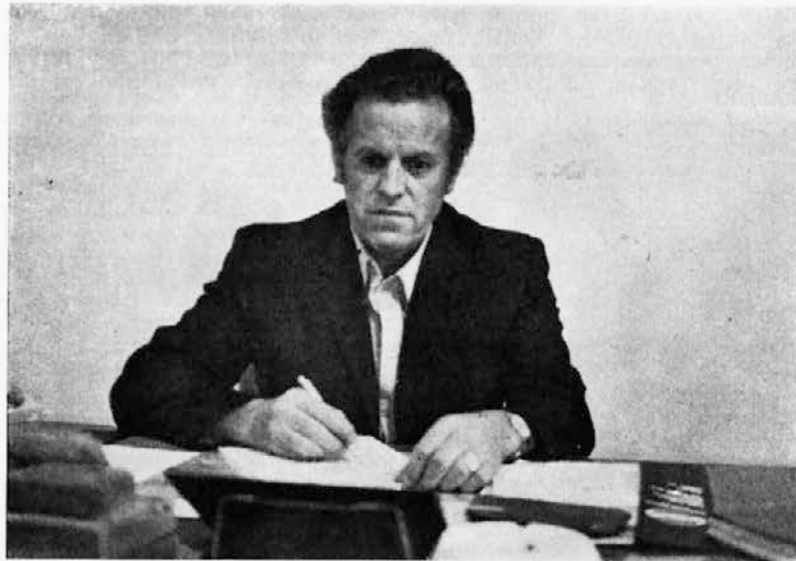
Dogodki na Koroškem

BRUNO GIACHIN — predsednik medobčinskega odbora italijanske skupnosti Piran—Izola—Koper je ob dogodkih na Koroškem dejal:

Upravičeno se čutimo prizadete spričo situacije, v kateri so se znašle narodnostne grupe Slovencev in Hrvatov na Koroškem in Burgenlandu. Zato se pridružujemo enotnemu protestu naše-

vic glede na število prebivalstva, podpiranje ciljev skrajnežev in šovinističnih sil, ki bi rade ustvarile vzdušje narodnostne nestrpnosti in sovraštva ter zmanjšale pravice domačega prebivalstva.

Kot sestavni del skupnosti narodov socialistične Jugoslavije se pridružujemo mnenju narodov in narodnosti naše dežele, da obsodimo pomanjkanje spoštovanja

Bruno Giachin

ga javnega mnenja, pri čemer zavzemamo točna stališča, ki so v soglasju s stališči naše vlade in družbeno političnih organizacij SFRJ ter se s tem pridružujemo protestu proti nedopustnemu vedenju dunajske vlade spričo naših etničnih skupin.

Medtem ko iz dneva v dan narasča protislovenska gonja, bolj kot se bliža datum, določen za narodnostno štetje, katero pogotuje uničenje naporov za doseg pravic naših etničnih skupin, medtem se čutimo solidarni s tistimi narodi, ki z vztrajnostjo skušajo zavezati štetje, ki predstavlja žalitev in viden narodom v škodo narodnostnih skupin (manjšin). Jasno nam je, da je štetje jezikovnih manjšin, se pravi pogojevanje njihovih pra-

norm na račun narodnostnih skupin.

Pot, ki jo je izbrala dunajska vlada ni vzporedna z resnicami, ki kažejo evropske narode in narode drugih kontinentov v globokih težnjah po vzpostavitvi novih odnosov na osnovi enakopravnosti in demokracije ter medsebojnega spoštovanja, odnosov, ki so bili začrtani s konferencami v Helsinkih in Colombu.

Koncept, katerega hoče danes Avstrija ignorirati, bi njej sami lahko zagotovil neodvisnost in današnje meje ter ji odprl vrata v svet demokracije. To je tudi vzrok več, da bratsko čutimo s Slovenci in Hrvatmi na Koroškem in Burgenlandu ter da obsodimo vse, kar bodo ukrenili v njihovo škodo.

S seje CDS

8. septembra tega leta se je sestal centralni delavski svet, ki je med ostalimi točkami dnevnega reda, razpravljal tudi o analizi poslovnega rezultata v prvem polletju 1976. Analizo je izdelal ekonomsko-organizacijski sektor na podlagi poročil odgovornih delavcev. O poslovanju v prvem polletju so bili naši delavci seznanjeni z Informatorjem št. 7, zato v tem sestavku ne bomo pisali o pokazateljih izgube, pač bomo dali kratak povzetek živahne razprave, ki je bila podana na 9. seji.

REZULTATI POSLOVANJA

Na podlagi obrazložitve, ki jo je podal glavni direktor in razprave v kateri so sodelovali še nekateri vodilni delavci ter delegati centralnega delavskega sve-

ta, lahko rečemo, da z rezultatom poslovanja v prvem polletju tega leta ne moremo biti zadovoljni. Tako posamezne temeljne organizacije kot tudi delovna organizacija v celoti, so poslovale z izgubo oziroma na meji rentabilnosti. Vzroki za tako stanje so objektivni in subjektivni. Prav je, da skušamo vplivati na objektivne dejavnike, ki povzročajo tako stanje, toda še bolj prav je, da se obrnemo na niz notranjih oziroma subjektivnih vzrokov, ki so odvisni od nas samih in naše notranje organiziranosti, ki se odraža tudi v nedoslednem izpolnjevanju nalog v akcijskem programu za leto 1976 in sanacijskem programu. Vodstvo podjetja nam zagotavlja, da imamo izdelane kvalitetne programe glede nadaljnega učinkovitejšega

Tudi mladi iz Izole so izkazali svojo solidarnost

poslovanja in smo se za te programe opredelili vsi, na zborih delovnih ljudi. Vedeti pa moramo, da so bili ti programi sprejeti zato, da se uresničijo, zato je za nas poslovni uspeh ob polletju resno opozorilo tudi za naslednje leto. Že ob sprejemanju plana za leto 1976 smo ugotavljali, da je plan izdelan z vrsto neznank in da nam bo prinesel neuspeh. V zvezi s tem je bilo izrečenih nekaj ugotovitev, da mora vodstvo podjetja predložiti konkretne ukrepe, ki bi zagotavljali izboljšanje obstoječega stanja. Tega ni in zato nas skrbi »jutrišnji dan«, negotovost v nas vseh pa povzroča nezadovoljstvo, ki vpliva tudi na naše delo.

V razpravi so delegati nakazali tudi potrebo po utrditvi delovne in poslovne discipline, obnovitvi tistih investicij, ki bi najhitreje prinašale dohodek, organiziranosti strokovnega kadra, znižanje stroškov, na vsakem delovnem mestu, skratka dolžni smo storiti vse, da usmerimo vse sile tja, kjer nam bo zagotovljen dohodek.

O analizi polletnega poslovanja je razpravljala strokovna kolegija, odbor za gospodarjenje in organizacijo skupaj s predstavniki družbenopolitičnih organizacij, delavski sveti v TOZD in samoupravnih skupnostih.

Centralni delavski svet pa je po živahni in kritični razpravi sprejel naslednji

SKLEP: Centralni delavski svet je v razpravi o analizi poslovnega rezultata v prvem polletju 1976 kritično ocenil gospodarsko stanje delovne organizacije HP »Delamaris« Izola. Na podlagi predloga odbora za gospodarjenje in organizacijo, ki je o analizi tudi predhodno razpravljala in zaradi prikazane kritične situacije in nadaljnega učinkovitejšega poslovanja do konca tega leta, se daje analizo poslovnega rezultata v prvem polletju 1976 ponovno v razpravo vodstvu, samoupravnim organom in družbenopolitičnim organizacijam v TOZD in samoupravnih skupnostih, ki naj o analizi razpravljajo s polno odgovornostjo in z nalogom, da se že sprejeti programi tudi uresničijo. Vodstvo podjetja je dolžno, da v celoti izvaja že sprejeti akcijski in sanacijski program ter proti odgovornim delavcem, ki ne izpolnjujejo v teh aktih določenih nalog, ustrezno ukrepa.

Poleg analize je centralni delavski svet sklepal tudi o nagraditvi članov kolektiva, ki so 20 let neprekinjeno zaposleni v delovni organizaciji. Nagrada 2.000 din bo podeljena na slavnostni seji centralnega delavskega sveta ob praznovanju ribiškega praznika.

CDS je dal soglasje k pogodbi med HP »Delamaris« Izola in podjetjem »Adriacommerce« Koper s katero se družinsko štiri-sobno stanovanje v Izoli, Oktobrske revolucije št. 9 odstopi Adriacommercu po ceni 5.661 din za en m².

Spremembe Samoupravnega sporazuma o skupnih načelih za delitev sredstev za osebne dohodke, ki se nanašajo v glavnem na sindikalno listo za leto 1976 in Samoupravni sporazum za delitev sredstev za osebne dohodke živilske in tobačne industrije v SRS se dajejo po rednem postopku v razpravo in sprejem zborom delovnih ljudi.

Tajništvo samoupravnih organov

POSOJILO ZA CESTE

Pred začetkom naših dopustov se je začela akcija »Posojilo za ceste«. Takrat akcija ni uspela tako kot smo pričakovali. Zato se je akcija nadaljevala po dopustih.

Kakšno je stanje v »Delamarisu«?

»Po sprejetem dogovoru naj bi delovni ljudje prispevali 1.919.500 din do 9. 9. 1976 pa je bilo zbrano 1.443.400 din. Podatki po TOZD so naslednji:

TOZD	zaposl.	vpis. posojilo	znesek
IRIS	506	376	430.900
ARGO	163	75	113.200
Pločevinka	102	94	123.400
RIBA	251	146	230.000
Avtopark	48	43	105.100
Vzdrževanje	58	54	98.800
Skupne službe	241	190	319.500

(Podatki o številu zaposlenih sozeti na dan 4. 9. 1976).

Naši dvajsetletniki

»Pred 20 leti smo začeli delati v Delamarisu. V teh dvajsetih letih se je marsikaj spremenilo, mnogo je boljšega, mnogo slabšega.«

V zadnjem času je bil v razpravi Osnutek zakona o združenem delu, ki prinaša spremembe v organizacije združenega dela, kaj mislijo naši 20-letniki o tem osnutku in o spremembah, ki naj bi nastale in ki so plod dolgoletnega uveljavljanja samoupravnih odnosov.

VILER IVAN — skladiščni delavec v Argu

»Ne spominjam se več točnega datuma prihoda v Delamaris. Delal sem v skladišču, nato nekaj mesecev kot težak. Klepač Drago, me je poklical v skladi-

20 let dela

šče, da bi mu pomagal pri delu. Seveda sem se na začetku bal novega dela. Tedaj je bilo v skladišču polno materiala, bile so večje zaloge, kot so danes.

Kaj mislim o današnji organizaciji?

»Nikjer ni več prave discipline in odnosa do predpostavljenih. Včasih smo se naših vodij bali, čutili smo spoštovanje do njih, danes pa tega ni več. Vodje od-

delkov so imeli vsak teden sestanke s svojimi delavci, kjer so obravnavali disciplino.

Imam delovno mesto, ki zahteva precej dela izven prostorov tovarne (nabava materiala in razdelitev po posameznih oddelkih). Po mestu srečam na najrazličnejših krajih ljudi, za katere ne vem, če so opravičeno zunaj. Delo opravičim v določenem času, pa še srečujem delavce, ki so po več časa zunaj. Ne vem, kako bo z razvojem naše OZD, če bomo tako delali.

Pred časom so dobili nosilci nalog povišan OD za odgovornost, če pa nastanejo napake ni krivca nikjer. Vsak je plačan le za odgovornost, za napake pa nobeden ne odgovarja.

Pri nas je tako, nikoli kaj preveč ne naredimo, vendar poslušamo iz leta v leto. Delajo se napake, za katere se že najde kakšen izgovor, krivca se ne kaznuje, dobrega delavca pa tudi ne nagradimo.

Ko se je obravnaval osnutek zakona o združenem delu sem bil na dopustu, zato ne morem nič povedati.«

LOVRENCIĆ VENČESLAV — vodja skladišča gotovih izdelkov

17. 7. 1956 sem prišel delat v Delamaris. Delal sem kot delavec — težak. Od tedaj do danes se je precej spremenilo. Razvoj tehnike je tudi nam prinesel spremembe. Včasih smo morali vse prevažati na vozičku ter nositi na ramenih. Danes je to težaško delo nadomestil viličar. Takrat je delalo 45 težakov, danes pa tega delovnega mesta skoraj ne poznamo.

Bilo pa je včasih več tega, kar nam danes primanjkuje. Čeprav so bili težji pogoji dela smo vendar vedno čutili večjo povezanost s tovarno. Naša zavest do dela je bila taka, kot da delamo v »svoji tovarni«, danes pa je tako majhna, da jemljemo delo ne kot delo v tovarni, ki je naša, družbena, temveč kot da je last drugih.

Ko dobimo OD si delavci med seboj kontrolirajo, koliko dobijo, včasih pa smo bili bolj potrebni denarja kot danes, vendar med nami ni bilo zavisti.

Osnutek zakona o združenem delu smo v Argu obravnavali. Vsi delavci smo bili seznanjeni z njim. Mislim, da so delavci delno razumeli bistvo tega osnutka. Seveda se največkrat razprava nadaljuje v ožjem krogu na delovnem mestu. Tam pa si delavci potem po svoje razlagajo določene stvari. Če imajo nekoga, da ga vprašajo za mnenje in nadaljno obrazložitev, potem stvari boljše razumejo. Včasih me delavci sprašujejo za mnenje, če vem, povem, če pa ne vem

Glavni direktor čestita 20-letniku VIŠNJIĆ Žarku

vprašam direktorja TOZD.

Naslednji 20-letnik je bil na juhi. Pravzaprav bila. Antonac Marija je zaposlena v Delamarisu 20 let. Da je na dopustu sem izvedela od delavke

RIJAVEC ALBERTE — delavke na juhi

»Danes Antonac Marije ni, pride v ponedeljek, tedaj bo delala. Veste, tudi jaz bi imela 20 let dela v Delamarisu, pa sem morala prekiniti zaradi otroka, mi je pripovedovala tov. Rijavec. »Moje ime pa nikar ne pišite saj vam bo Antonac več povedala v ponedeljek.«

»Ja, osnutek zakona o združenem delu smo obravnavali na zboru delovnih ljudi v Argu. Nekatere delavke razumejo, druge ne, največ pa jih ne zanima. Pravijo, da imajo družino in dom, da se za take stvari nimajo časa zanimati,« je končala najin razgovor Rijavec Alberta.

ANTONAC MARIJA — delavka na juhi

Povedala vam bom vse kar sem doživela v Delamarisu in kar še danes doživljam,« je pričela najin razgovor tov. Antonac, ter nadaljevala:

»V tem kar bom povedala je več slabega kot dobrega. Odkar sem pričela delati sem bila že na raznih delovnih mestih, moje prvo delovno mesto pa je bilo v »sala fileti«, potem smo delali marmelado iz pomaranč za Poljsko. To je bilo tedaj težaško delo. Vse smo delale ročno, kuhale marmelado, jo pakirale v 10 kg doze in vse prenašale z rokami.

Ker so bile doze vroče, smo se opekale, toda delale smo naprej.

Danes imamo nove stroje, toda delo na tem oddelku je ostalo še vedno težko. Imamo majhne OD, delati pa moramo vse, tudi dvigovati težke zaboje. Delavke na tem oddelku so starejše in bolne, tiste, ki nas imajo za bolj zdrave, pa dajejo na najtežja delovna mesta. Z delom nismo zadovoljne, zato se med seboj pripravimo. 5 žena mora delati za vse ostale. Pridejo nove delavke, toda ker ne znajo delati jih ne dajo na teška delovna mesta in tako ostajamo vedno iste. Na juhi sem 18 let, lani ko ni bilo dela so nas dali v hladilnico na Ribo. Tam smo ostale skoraj dva meseca, vendar samo 4 de-

lavke, za katere so rekli, da smo najboljše. Pri OD pa se to nič ne pozna. Delamo na normo, zato dobimo vse enako. Toda, ko pridem domov, sem tako utrujena, da moram počivati. Nekatere delavke pazijo na svoje zdravje, toda za mene je to že skoraj prepozno. Pozna se mi posledice težkega 20-letnega dela v tovarni.

Sestankov na oddelku nimamo zato smo osnutek zakona obravnavali na skupnem zboru v Argu. Delavke ne razumejo, zato se med zborom dolgočasijo ali klepetajo. Ker smo delavke starejše in slabše govorimo slovensko se nam začnejo smejati, zato drugič ne vprašamo več. Tako smo sicer obveščene, razumemo pa ne mnogo.

Posledica tega je, da delavke zanima samo OD in delo. Dogaja se nam, da prihajamo v tovarno s strahom, da ne bomo imele kaj delati. Kako delajo druge službe, da nam ne morejo priskrbeti dela? Zakaj nas ne obvestijo, kako je z delom. Sicer je to dobro da nas skrbi za delo, huje bo tedaj, ko bomo odšli in ne bo več nobenega zanimalo.

Pri nas imamo sindikalno skupino, vendar nič ne dela. Me pa gledamo vse samo skozi OD, pa še ta je tako majhen, odtegljaji pa veliki, zato se vedno pogosteje pojavlja slaba volja. Delovna zavest med delavci pada, zato se sprašujemo, kaj bo z našim »jutri«.

Nadaljevanje na 5. strani

Trije 20-letniki skupaj

Naši dvajsetletniki

Nadaljevanje s 4. strani

Slavka Bertonec — izmenovodja na juhi

Prisostvovala je najinemu razgovoru in dodala svoje mnenje. »Marija je zelo pridna delavka. Delo na oddelku je res težko. Delavke se med seboj ne razumejo, zato je delo še težje.

s temi, ki prihajajo sedaj, opazam, da se za delo ne zanimajo tako kot smo se mi. Stvari ne jemljejo resno. Marsikdaj bi se lahko napravilo hitreje, če bi bila boljša organizacija dela.

O osnutku zakona o združenem delu smo imeli razpravo. Mislim, da je v tem zakonu za-

LAZAR ANGELA — delavka v Irisu

Moje prvo delovno mesto je bilo v Argu, kamor sem prišla 25. 7. 1956. Delala sem na oddelku paradižnika, nato sem delala na zapiralnem stroju v Irisu in sedaj sem že vrsto let v Irisu. Letos decembra odhajam v pokoj, doma me pri družini čaka mnogo dela tako, da brez dela ne bom nikdar.

Ne želim si, da bi še enkrat doživela čas pred 20 leti. Takrat je bilo delo mnogo težje, toda ker sem potrebovala denar sem prosila vedno za nadure. Doma je bilo 8 ljudi za katere je bilo potrebno delati. Sedaj čutim posledice takega dela, toda tedaj je bilo to neizogibno.

V začetku, ko še ni bilo strojev je bilo delo težko in vendar če pomislim, je bilo tedaj po

svoje vendar lepše kot sedaj. Delavke smo se med seboj razumele, in delale složno, danes pa tega ni več. Mladi delavci, ki prihajajo se ne zanimajo toliko za delo, pridejo ob šestih ter odhajajo z dela še pred 13.50. Tudi ne pazijo na izdelke, tako kot mi, ne čutijo tako kot, da je tovarna njihova, seveda razen nekaterih mladih delavk, ki so zelo pridne.

Kako bo, ko bomo me stare delavke odšle v pokoj, ostale pa bodo samo nove delavke.

Me starejše delavke se med seboj razumemo, mladih pa ne moremo razumeti, saj tudi one ne razumejo kako pomembna je za nas tovarna, da v njej gledamo naš drugi dom, da nam je v najtežjih trenutkih življenja dajala kruh za našo družino. Kako sem ponosna na svoje otroke, ki so poleg osnovne šole končali še srednjo in ki z uspehom delajo na svojih delovnih mestih. Tudi to je en del zahvale, ki gre tovarni, ki nam je to omogočila, me pa smo ji vračale z delom in pridnostjo.

Gostje iz Pule

Tiste delavke, ki so najbolj pridne bi rada včasih nadomestila z drugimi, toda ne morem, ker nimam zamenjave. Bojim se dneva, ko teh pridnih delavk ne bo na delo, ko bodo zbolele. Koga pa bom tedaj nadomestila.

IPSA ALDO — mizar v mizarški delavnici Vzdrževanja

27. 7. 1956 sem prišel v Delamaris, kot sodar. Ostal sem 16 let, 4 leta pa delam v mizarški delavnici na Ribi.

Delo sem zamenjal, ker je tukaj večji OD pa tudi delo je bolj zanimivo, ker se več naučiš.

O tistih časih, ko sem prišel delat v tovarno res ne vem kaj bi povedal. Nekaj pa je res, tedaj smo se med seboj mnogo bolje razumeli. Če primerjam nas tedaj, ko smo prišli delat

jeto precej stvari, ki bi jih morali upoštevati. Če pa bodo ostale napisane, nikoli pa ne upoštevane, potem je vseeno, če smo seznanjeni z njimi ali če nič ne vemo.

KEKIĆ NEVENKA — predelavka v TOZD Iris

16. 7. 1956 sem prišla delat v Argo, v Iris pa sem prišla po združitvi. Danes je delo mnogo lažje, toda razumevanje med delavci je mnogo slabše. Mladi ne razumejo nas, mi pa ne njih.

Osnutek zakona o združenem delu nam je bil razumljivo razložen, delavci bi lahko vprašali za dodatna pojasnila, toda ne vem, če so dovolj zainteresirani. Glede drugih stvari, ki jih delavke ne razumejo vprašajo nas in nato se mi zanimamo in jim razložimo.

Med našimi delavci so bili tudi gostje

SEZNAM DVAJSETLETNIKOV

Frančeškin Karel, TOZD »Argo«; Breč Valerij, TOZD »Argo«; Kaligarič Silvan, SS »Strokovne službe«; Tomažič Franc, SS »Vzdrževanje«; Bucaj Jože, TOZD »Iris«; Mezgec Franc, TOZD »Argo«; Ipsa Aldo, SS »Vzdrževanje«; Tavčar Karel, TOZD »Argo«; Blažević Bernarda, TOZD »Iris«; Bizjak Ivan, SS »Vzdrževanje«; Obreza Jože, TOZD »Argo«; Višnjevec Zmago, TOZD »Riba«; Pernič Kristijan, TOZD »Iris«; Grahek Zvonko, SS »Strokovne službe«; Virenc Vili, SS »Strokovne službe«; Rudman Manko, SS »Strokovne službe«; Štuvan Anton, TOZD »Iris«; Suligoj Anton, TOZD »Riba«; Lovrečić Venčeslav, TOZD »Argo«; Viler Ivan, TOZD »Argo«; Zalokar Jože, TOZD »Riba«; Mrak Milan, TOZD »Iris«; Humar Sidon, TOZD »Riba«; Tomažič Alojzija, TOZD »Argo«; Dujc Justa SS »Strokovne službe«; Kovačić Ema, TOZD »Argo«; Poropat Vera, SS »Strokovne službe«; Gržinič Franciška, TOZD »Iris«; Babič Elda, TOZD »Iris«; Terčon Marija, TOZD »Pločevinka«; Jurišević Pjerina, TOZD »Iris«; Cerin Albina, TOZD »Iris«; Jurišević Marija, TOZD »Pločevinka«; Višnjčić Žarko, SS »Strokovne službe«; Purger Marčel, SS »Vzdrževanje«; Kocjančič Anton, TOZD »Iris«; Ivančič Darij, SS »Strokovne službe«; Lukin Svetko, SS »Strokovne službe«; Ipsa Silvo, TOZD »Riba«; Humar Silvo, TOZD »Riba«; Javoršek Eva, SS »Strokovne službe«; Ros Cvetka, SS »Strokovne službe«; Škrabar Malvina, TOZD »Pločevinka«; Petreš Franciška, TOZD »Pločevinka«; Carič Marija, TOZD »Iris«; Novak Emilja, TOZD »Pločevinka«; Jevnikar Viljemina, TOZD »Iris«; Barut Anton, upokojenec; Gasperini Ana, razrešena; Pavletič Danilo, SS »Vzdrževanje«; Antonac Marija, TOZD »Argo«; Sušelj Franciška, TOZD »Pločevinka«; Božič Draga, SS »Strokovne službe«; Zgavec Alberta, TOZD »Argo«; Božič Marija, TOZD »Pločevinka«; Gojak Marija, TOZD »Argo«; Cerkenik Marija, upokojenka; Jerman Danica, TOZD »Argo«; Stoković Nadja, TOZD »Pločevinka«; Krpan Ana, TOZD »Iris«; Fortunat Leopolda, TOZD »Pločevinka«; Grbec Marija, TOZD »Iris«; Špacapan Vera, TOZD »Iris«; Cindrič Vera, SS »Strokovne službe«; Grbec Roža, TOZD »Iris«; Makovec Valda, TOZD »Iris«; Frivarski Lidija, TOZD »Iris«; Kekić Nevenka, TOZD »Iris«; Kožlin Angela, TOZD »Argo«; Horvat Marija, TOZD »Iris«; Saule Roža, TOZD »Argo«; Lazar Angela, TOZD »Iris«; Klarič Josipa, TOZD »Argo«; Seražin Zora, TOZD »Iris«; Čeligoj Branka, Božić Anica, Bordon Roža, TOZD »IRIS«.

Prijetno pričakovanje

POLETNA DOGAJANJA

30 LET MLADINSKIH DELOVNIH AKCIJ

Junija 1942 okrog tisoč mladink in mladincev prispelo v Saniško dolino v Bosanski krajini. Tam so ostali slabe štiri mesece. V tem času so okupatorju pred nosom pobrali 150 vagonov žita in prav toliko zelenjave in sadja. Delali so ponoči, saj so čez dan žitna polja reševali avionski mitraljezi.

To je bil začetek poti, ki so jo začeli mladi za izgradnjo naše socialistične dežele. Leta 1945, ko je bilo v naši državi vse porušeno in ni bilo sredstev za popravilo, so mladi odvrgli orožje in začeli graditi domovino z drugačnim orožjem — lopato.

Začela so se dela na progi Brčko-Banovići, in 7. novembra 1946. je iz Banoviće krenil prvi vlak. Začel se je boj za čim hitrejšo izgradnjo naše domovine. Na mladinskih delovnih akcijah so si morali bivalne prostore sami urediti. Vendar to ni bila prepreka stotini mladih ljudi, ki so se javljali v delovne brigade. Iz vseh republik se je prijavilo še preveč mladih ljudi, ki so bili pripravljeni delati. Njihova mladostna navdušenost in zanos so rodili velike sadove. Vsa dela so bila opravljena pred rokom. Toda opravljeno delo ni bilo edino merilo. Mladi so v brigadi dobili tudi šolo življenja. Začeli so se učiti, nekateri so se naučili celo pisati in brati. To je bila šola bratstva, enotnosti in tovarištva. Koliko je bilo zgrajenega s pomočjo mladinskih delovnih brigad; Doboj — Banja Luka, Samac — Sarajevo, Bela krajina, železarna v Nikšiću, Novi Beograd, tovarna avtomobilov v Kragujevcu, jez hidrocentrale Jablanica, Nova Gorica, ceste Ljubljana—Zagreb; Beograd—Niš.

2. maja 1974 leta se je v Planini pri Sevnici začela zvezna mladinska delovna akcija Kozjansko 74. Prisoten je bil tudi dragi gost — tovariš Tito. Mladina Slovenije je po dvanajstih letih spet začela zvezno delovno akcijo.

Mladi se udeležujejo mladinskih delovnih akcij, delajo, presegajo norme, se udeležujejo

predavanj, sodelujejo na kulturnem in športnem področju, pripravljajo svoje informatorje, ki so polni dovtipcev z njihovega brigadirskega življenja. Nič ni težko.

»Boste lahko opravili delo,« smo vprašali mlade ob obisku v Suhi krajini, kjer so se spopadali z kamenjem, ilovnato zemljo in dežjem, ki je pršel skozi gost bukov gozd.

»Nikar ne sprašuj, to moramo narediti, pa čeprav za ceno podaljšanih ur dela. Ne smemo reči »lahko« temveč moramo.« In brigadirji nadaljujejo z delom.

— Najprej položiti cevi, nato prvo plast, ki mora biti mehka zemlja in šele nato lahko pride kamenje. »Če daš kamenje na cevi se poškodujejo, zato jih je najprej potrebno zavarovati, potem pa odložiti drugo plast,« so nam dejali ob obisku v Suhi Krajini, v njihovem brigadirskem »žargonu«. Nato so se spet sklonili in nadaljevali z delom. Malo naprej smo srečali skupino otrok od 6—10 let. Pomagali so brigadirjem. Polagali so mehko plast zemlje na cevi.

»Zelo so pridni,« nam je dejal eden od brigadirjev, ki je delal z njimi.

»Ne razumejo še vsega, vendar vedo, da se mladi trudijo, da bodo imeli vodo, ki je v Suhi krajini tak problem.«

Letos, ko so v Brčkem proslavljali 30. obletnico delovnih akcij, je tov. Tito poslal brigadirjem naslednje besede:

»Ko danes proslavljamo 30. obletnico mladinskih delovnih akcij, pravzaprav zaznamujemo jubilej šole, ki je po marsičem edinstvena v svetu. To je šola socialističnega vzgajanja mladine, šola bratstva in enotnosti, šola tovarištva in prijateljstva. Vse te vrednote prežemajo našo mladino, potrebno pa je da se ves čas izpričujejo in še naprej razvijajo, da se v dejanjih potrjujejo predanost in ljubezen mladim do svoje socialistične domovine. Obiskoval sem delovne akcije in se srečeval in pogovarjal z mladimi graditelji, in vem, kolikšen je bil ta prispevek ne samo k izgradnji naše dežele, marveč tudi

krepitev enotnosti jugoslovanske socialistične skupnosti.«

Besede tov. Tita so bile potrdilo našemu prizadevanju in temu da smo na pravi poti, pri izgradnji naše socialistične dežele.

DAN ŠOFERJEV IN MEHANIČARJEV

DEVETAK Rudi je član odbora Obalnega združenja šoferjev in avtomehaničarjev.

Naše obalno združenje je pobrateno z združenjem v mestu Bosanski Brod. Na slavnostne seje pošljejo svojo delegacijo, mi pa jih obiščemo na njihov praznik.

Katero je najvišje priznanje?

»Najvišje priznanje je častni član združenja. To priznanje ima naš nekdanji član kolektiva Ivan HRVATIN.«

Prejete diplome na dan šoferjev in mehaničarjev

13. julija imajo šoferji in avtomehaničarji svoj praznik. Zakaj prav 13. julij, me je zanimalo v pogovoru s tov. Devetakom?

»13. julij je spominski dan na leto 1944, ko so prve motorizirane enote sodelovale pri napadu na Žužemberk. Zato je bil 13. julij izbran za dan šoferjev in avtomehaničarjev. Na ta dan ima naše združenje sejo, na kateri pregledamo in ocenimo delo ter poročamo o stvareh, ki zanimajo člane združenja npr. beneficirani staž, vzgoja šoferjev. Ta dan je razvit naš prapor, podeli pa se tudi plakete in priznanja za delo. Na sejo povabimo tudi predstavnike družbenopolitičnih skupnosti.«

Letos so dobili priznanje naslednji člani TOZD »Avtotransport«:

Značko s srebrnim vencem

1. BOŽIĆ Fabio
2. MEDOŠ Olivij
3. JERMAN Jože
4. ČRNAC Zvezdan

Značko z zlatim vencem

1. SAV Albin
2. ZLATIĆ Aldo
3. BOŽIĆ Lucijan

SREČNO POT — ŠOFERJI!

Nadaljevanje na naslednji strani

Na delovni akciji »Suha Krajina«

Za 4. julij Dan borca so imeli naši borci srečanje na ribiški ladji od tam gornji posnetek

Poletna dogajanja

Nadaljevanje s 6. strani
NASI RADNICI U SPLITU

»Molim vas, predstavite nam se,« počeli smo razgovor u našem skladištu u Splitu.

Upoznali smo se sa Radom Vujmilovićem, magacinerom, i sa Blažem Jelavićem, radnikom u skladištu.

Sofer je bio na putu i tako smo saznali samo njegovo ime i prezime, Drago Huić.

Kada sam otišla u Split nisam se ni sjetila, da imamo tamo naše skladište, a u Solinu, koji je samo malo udaljen od Splita, nazrla sam malemu tablu sa natpisom »Delamaris« stovarište.

»Već sam zamolio za novu tablu,« u razgovoru mi je rekao drug Vujmilović.

»Opet ću nazvati druga Bizjaka u našem komercijalnom oddjelu, pa da vidim, kako je s tim. Kad nam nešto treba onda telefonom

jim nešto izpričali o radu tvornice.

»Koji put posjeti nas isto i drug Tul, drug Požrl i po koji put komercijalni direktor drug Grebenc. Bio sam i ja dva puta u Izoli, a drug Jelavić nije još bio tamo. Ja sam ovde tri godine, a on već 11 godina, pa nikad nije imao prilike da ide u Izolu, iako on želi, da vidi tvornicu.

Kako je uopće sa informisanjem?

»Pored telefona i pošte, dobijamo i Naš glas.

Kada je bio raspis za zajam za stanove, dobili smo Informator i tako je ovaj radnik već po treći put slao u Izolu molbu za kredit. Možda će sada dobiti odgovor na molbu, što se dosada nije desilo.

Nas bi isto interesovalo, kao je s onim domom u Lepeni. Kažu, da je tamo vrlo lijepo. Mogli bi i mi otići sa porodicom.

Marija PIANECKI

»V zadnjem času sem precej na bolniški, zato imam majhen OD, zahteve današnjega časa pa so velike. Življenjski stroški so vsak dan večji. Zdravnik mi je predpisal diabetično hrano, toda denarja nimam.

Stanovanje imam tudi v zelo slabem stanju, večkrat sem iskala referenta za stanovanja, toda nisem ga dobila. Upam, da mi bo

do ta problem enkrat rešili, saj zaradi bolnih nog težko hodim po stopnicah.

Sin, ki je pred 3 meseci prišel iz vojske živi pri meni, toda pomagati mi ne more, saj kot delavec malo zasluži, denar pa potrebuje tudi za sebe.

Drugi otroci imajo svoje družine, od njih ne morem zahtevati pomoči. Najbolj me preseneča takšen odnos tovarne do delavcev. Napravila sem že prošnjo za pomoč, vendar nisem nič dobila. Sedaj se spet nahajam v stiski in upam, da bodo tokrat toliko uvidevni, da bom dobila nekaj denarne pomoči. Tako bi si vsaj nekoliko lahko pomagala, saj se nam bliža zima in polno je potreb.

V trgovini ne morem vzeti blaga, če nimam denarja, nobeden me ne vpraša koliko znaša osebnih dohodov, povedo ti ceno in če ne moreš plačati, tudi ne vzameš. Sprašujem se pa, kako more tovarna tako pozabljati na stare delavce, saj sem tudi tukaj v tovarni izgubila del svojega zdravja.

Upamo, da bodo tov. Pianecky tokrat pomagali, da bo lahko z večjim upanjem gledala v bodočnost. V imenu UO pa čeprav pozno, obilo sreče ob 50-letnici.

V poletnih mesecih je bil pri nas na obisku Jakomin Livij, ki se je s predstavniki našega podjetja pogovarjal o gospodarskem stanju

nazovemo druga Bizjaka, sa kojim vrlo suradujemo ili drugaricu Nadu, koja nas obavestava i o drugima stvarima, kako je s ličnim dohocima, o dječjim dodacima i još mnogim drugim stvarima.

Kako je s prodajom na ovom terenu?

»Pa, prodaja je najveća u vremenu od 1. 5. do 1. 9., a prodaje se pored kave, najviše konzerve sa tunom i povrćem, a sada puno ide Gringo napitak. Oni koji jih piju kažu, da su i suviše jaki za dvije dcl vode. Naša teritorija je velika, mi snabdevamo sve od Zadra do Mostara, Glamoča i Livna.

Prijatno smo razgovarali u tom našem malom skladištu u Splitu, biti su sretni, da so jih posjetili ljudi iz tvornice, da smo

Kad se radi na nekom sporazumu mi nismo obavesteni.

S platom je išlo na bolje, u tri godine od kada sam ovde, plata se puno podigla, samo je ipak manja od plate, koju primaju drugi radnici ovde u Splitu na sličnim radnim mjestima.

Ne znam ako je uređeno, plaćanje po istovaru ili utovaru. Naša plata je ista, radimo li puno ili malo. U šestom mjesecu imali smo vrlo veliku prodaju od 170 milijuna dinara.

Tako smo završili naš razgovor. Naglasili so nam, što bi trebali videti u Splitu, jer puno je starih lepih venecijanskih i rimskih zgrada, koje posjetioci Splita vole videti.

Zahvalili smo se za kavu i za prijatan razgovor, obećali su nam, da će nas posjetiti u Izoli.

Kaj smo pozabili na človeka?

»Ko sem dopolnila 50 let sem bila v bolnici. Sama. Nobeden od sodelavcev in nobeden iz tovarne me na ta dan ni obiskal. Vendar sem bila v tovarni zaposlena 14 let, sedaj pa čakam na invalidsko upokožitev.

Ne morete si predstavljati, koliko pomeni bolniku obisk. Spominjam se 8. marca, ko so me obiskale sodelavke v bolnici, to je bil zame najlepši dan,« mi je pripovedovala Marija PIANECKI.

Teden komunista

DELO — KULTURA — ČLOVEK

Pred nami je Teden komunista, ki bo izzvenel v geslu Delo — kultura — človek.

Za tako temo so se odločili, ker se opaža, da postaja delavec vedno bolj oddaljen od kulturnih dobrin. Razne prireditve tako postajajo vse preveč same sebi v namen, udeležuje pa se zelo malo ljudi, pa še med temi je največ šolajoče se mladine.

Prav zato bo Teden komunista moral pomeniti ne le enkratne akcije z raznimi kulturnimi prireditvami, razstave amaterjev, okrogle mize o problemih kulture, temveč bo moral pomeniti le začetni korak naprej pri prenašanju kulturnih dobrin na vse člane naše družbene skupnosti.

V programu, ki je bil pripravljen za občino Izola, naj bi začeli v delovnih kolektivih z raznimi

manjšimi kulturnimi predstavami, pripraviti bi morali razstave delavcev, ki se ukvarjajo z rezbarstvom, kiparstvom, slikarstvom..., nato pa bi najboljšo kulturno točko in najboljše izdelke prikazali na prireditvi, ki bo pripravljena za celotno občino Izola.

Tudi delavci, ki stanujejo izven Izole naj bi sodelovali ali pripravili kulturne programe za svoje krajanje, saj je bilo nekoč po vaseh kulturno življenje še večje. Imeli so skupine ljudi, ki so pripravljali razne igre ter z njimi na zasilno pripravljenih »odrih« in z izdelanimi kulisami oživljali dela naših pisateljev.

Danes tega na vaseh ni več, ljudje pa se tudi ne vključujejo v kulturne dobrine, ki jim nudi mesto ali zaradi preoddaljenosti ali pa nezanimanja za kulturo.

Godba na pihala

Modrovanje

Prosim lepo — hik — jaz sem bil poslan na ta praznik samo kot okuševalc — hik — pardon! kot opazovalec. Zato se ne bom poglabljal v pivstvo — hik — pardon! v bistvo ampak ostal pri dejstvih, katera sem oplazil — hik — pardon! opazil.

Praznik je lepo uspel. Godla počastila s kovačnico — pardon! — hik — pardon! godba nas je s koračnico. Uhajalo — hik — hočem reči ugajalo je predvsem pivsko — pardon! pevsko društvo iz Ajdovščine. Navdušeni smo bili nad terorjem — hik — hotel sem reči tenorjem, ki je izzval burno — hik — pardon! burno ploskanje. Tudi sicer ni primanjkovalo petja, saj je bilo precej tlačnic — hik — pardon! točilnic, ki so poskrbele za prepotrebno podlago. Sploh ne vem, zakaj in od kod ime ribiški praznik — hik — saj je bilo več žlahtne kapljice kot ribic. Namesto kola — pardon! vola na ražnju

zgolj začetka — hik — konec mi je v bolj medlem spominu, kot večini pričujočih. Od muzike in luči se mi je sčasoma začelo kar vrteti. Čudi me, da je bilo videti v začetku tako malo ribičev, proti koncu pa so se kar podvojili — hik — nekateri, ki so ga popili več kot jaz, trdijo celo, da so se potrojili. To je čuden — hotel sem reči čuden pojav, katerega gre raziskati — ko že toliko stvari raziskujemo. Pri teh raziskavah bi seveda bil potreben določen katalizator — hik — pardon! katalizator kot pri vseh kemičnih raziskavah in jaz s svoje strani predlagam kot edinega primerne alkohola v taki ali drugačni obliki. Razen tega predlagam, naj bi na naslednji ribiški praznik — hik — poslali drugega opazovalca — hik — opazovalca, saj sem dognal, da sem za tako razgibane prireditve odločno preobčutljiv.

Jaka Vsepopil

Kapitan M/1 »Sulec« prejema priznanje

Zahvala kolektivu

Občinski odbor ZZB-NOV Izola je v mesecu juniju organiziral enodnevni izlet v mestecu MANZANO pri Udinah, katerega se je udeležilo večje število borcev iz Izole. Namen izleta je bil navezava stikov v zamejstvu s tovariši, ki so se v času NOB borili z ramo ob rami proti sovražniku. V prijaznem mestecu MANZANO so bili naši borci deležni tovariškega in pristrčnega sprejema.

2. septembra na ribiški praznik je združenje ZB — NOV Izola povabilo borce »AMPI« iz MANZANA v Izolo, da bi naše stike popestrili in navezali medsebojne tovariške odnose. Povab-

ljeni gostje so se polnoštevilno odzvali vabilu. Gostje iz MANZANA smo z dvema ribiškima ladjama odpeljali na morje. Razpoloženje gostov-borcev v naši družbi je bilo veselo in skupaj smo preživeli prijeten dan.

Za uresničitev srečanja se iskreno zahvaljujemo kolektivu »DELAMARIS« za razumevanje, ki smo ga bili deležni, kapitanu HRVATIN Mariotu za varno vožnjo in njegovi soprogi za pomoč pri strežbi.

Se enkrat iskrena hvala!

OBCINSKI ODBOR
ZZB NOV
Skrjanc Ivan

Takole je bilo pri »šanku«

bi prav lahko pekli kita, ki bolj spominja na ribištvo kot vol. Ampak je že tako, da so naši ribiči specializirani bolj na majhne ribe kot na velike. Čestokrat jih ujamejo nekaj galonov — hik — hotel sem reči vagonov. Ribiški praznik je tudi sicer bil tako pester, da se jasno spominjam

ZAHVALA

BUZEČAN VERA iz računskega centra se zahvaljuje svojim sodelavcem za pomoč ob smrti njegega očeta. Vsa zahvala za izrečeno sožalje in izkazano pomoč.

Buzečan Vera

Pomoč Posočju

Predsedstvo sindikalne konference je na svoji seji 25. septembra sklenilo, da se poleg enodnevnega zasluzka (delovni dan je bil določen prav 25. september) kot pomoč Posočju kupi še prikolico za 5-člansko družino z ogrevanjem. Sredstva bodo odstopili sindikalni odbori, skupni znesek za nakup prikolice znaša 5 milij. dinarjev.

Celotno predsedstvo se je v imenu vseh članov sindikata odločilo, da prispevajo denar za prikolico, saj vsi čutimo kako mora biti ljudem v Posočju, ko so ostali brez vsega, zima se z veliko hitrostjo bliža, ljudje pa še nimajo strehe nad glavo. Prav zaradi poznavanja težkega stanja v Posočju so se člani predsedstva odločili, še za eno akcijo med člani kolektiva, to je akcija prostovoljnih prispevkov.

ZAHVALA

Ob smrti moje matere se zahvaljujem sodelavcem v TOZD Ribca za vence in izkazano sožalje.

Višnjavec Zmago

Naši člani kolektiva so že do sedaj izkazali solidarnost s potresnim področjem in upamo, da tudi pri nabiranju prostovoljnih prispevkov ne bodo pozabili na svoj čut solidarnosti in prispevali za pomoč Posočju.

Na ribiškem prazniku so bila tudi športna tekmovanja